

Збірник тез

Отже, надійність фінансового стану досліджуваних підприємств, результативність і привабливість їх діяльності для інвесторів та інших користувачів залежать від ефективності використання виробничих ресурсів, від правильності формування собівартості продукції.

Таким чином, аудит виробничих витрат промислових підприємств є одним з основних етапів здійснення аудиту господарської діяльності

Отже, проаналізувавши велику кількість літературних джерел та наукових видань, в яких значну увагу науковці приділяють аудиту витрат, можна зробити висновки, що дане питання є досить актуальним в сучасних умовах. Проведення аудиту на підприємстві допоможе виявити всі недоліки і слабкі місця обліку витрат та відображення результатів у бухгалтерському обліку і фінансовій звітності. Аудит забезпечує не тільки перевірку достовірності інформації, а й розробку пропозицій за допомогою яких облік і раціональне використання ресурсів дає можливість оптимізувати господарську діяльність підприємства.

Література:

1. Будько О. В. Методологічні аспекти обліку витрат з метою визначення фінансового результату на металургійних підприємствах// Держава та регіони. – 2002. – №4. – С. 201-205.
2. Бутинець Т. А., Чижевська Л. В., Береза С. Л. Бухгалтерський облік. Навчальний посібник. – Житомир; ЖІТІ, 2000. – 672 с.
3. Бутинець Ф. Ф. Бухгалтерський управлінський облік. Навчальний посібник. - Житомир: ЖІТІ, 2000. – 448 .
4. Вітренко О. В. Проблеми обліку витрат і управління ними в умовах застосування П(С)БО № 16 “Витрати”//Держава та регіони. – 2002. – №4. – С. 206-209.
5. Голов С. Ф. Управлінський бухгалтерський облік. – К. : Скарби, 1998. – 382с.
6. Давидов Г.М. Аудит.- К.: Знання; КОО, 2002. – 363 с.

Мовчанюк А.В.,

к.е.н., доцент кафедри публічного
управління та адміністрування

Уманського національного університету садівництва,
м.Умань

СТРАТЕГІЧНІ ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Однією із сфер сучасного реформування в Україні є її система державного управління. Із здобуттям незалежності України вибудовування основних інституцій демократичної держави відбувалось практично з нуля, при цьому на

Збірник тез

початковому етапі розбудови української державності було збережено організаційну систему виконавчої влади, яка діяла у радянські часи і базувалась на принципах вертикального підпорядкування центральним органам влади. В той же час у пошуку конструктивної моделі власної системи державного управління було зроблено акцент на використання західних моделей державного управління, однак на перехідному етапі становлення нової системи суспільно – політичного устрою держави вони були не однозначно сприйняті українським соціумом. Наслідком реалізації цієї стратегії стало створення гібридної системи адміністративно – державного управління, яка слабо реагує на потреби українського суспільства, де постійно змінюються політичні ризики та соціально – економічна динаміка розвитку.

Система державного управління України, як і в більшості утворених країн на пострадянському просторі переживає не кращі часи, перебуваючи у стані перманентних перебудов. Сьогодні особливо актуально проаналізувати можливості й перспективи розвитку державного управління в Україні в контексті наміченої адміністративно–територіальної реформи та однієї із важливих її частин проведення – децентралізація влади. Формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади для створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг, становлення інститутів прямого народовладдя, узгодження інтересів держави та територіальних громад і є основними питаннями, які підлягають до вирішення на сучасному етапі державотворення в Україні.

З урахуванням докорінних суспільних змін, які здійснюються державою для забезпечення європейських стандартів життя в країні та вихід на провідні позиції у світі державна політика спрямовується на проведення структурних реформ за чотирма основними векторами руху, а саме: розвитку, безпеки, відповідальності, гідності. У межах названих стратегічних векторів руху передбачається реалізація ряду реформ та програм розвитку держави. Одними із першочергових реформ і програм у реалізації державної політики є проведення децентралізації та реформування державного управління.

Реалізація проведення реформи державного управління, полягає в побудові ефективної, прозорої структури публічної адміністрації здатної забезпечувати реалізацію цілісної державної політики спрямованої на сталий суспільний розвиток і адекватне реагування на внутрішні та зовнішні виклики. Вагоме місце в реформуванні державного управління відведено сфері децентралізації завдяки якій здійснюється відхід від централізованої моделі управління в державі до забезпечення спроможності місцевого самоврядування та побудови ефективної системи територіальної організації влади, яка базується на принципах субсидіарності, повсюдності і фінансовій самодостатності місцевого самоврядування.

У сучасних умовах стратегічної визначеності Української держави на європейську інтеграцію та різновекторне міжнародне партнерство перед Україною постають нові виклики, що потребують належного рівня

Збірник тез

адміністративної та організаційної спроможності органів державної влади, професіоналізму державних службовців, нових стандартів і процедур їх роботи, адекватних вимогам сучасного життя. Отже, сьогодні вкрай потрібна чітка, продумана система організації роботи з кадрами, спрямована на збагачення їх фахового потенціалу, підвищення моральних і професійних якостей апарату державних органів влади. У зв'язку з цим набуває актуальності проблема визначення, насамперед, сутнісних ознак організаційного та кадрового забезпечення діяльності органів виконавчої влади, і в першу чергу, посадовців на місцевих рівнях, які найбільш наближені до населення з метою надання їм якісних і своєчасних управлінських послуг. Ефективність державного управління значною мірою залежить від рівня підготовки кадрів, налаштованих на активну професійно-компетентну та інноваційно-творчу роботу в нових умовах демократії, економічної та політичної конкуренції, глобалізації.

Керівним принципом розбудови державності за умов сьогодення є ідея народовладдя, яка характеризується цілою низкою безсумнівних переваг, що робить її вельми популярною в усьому цивілізованому світі. Демократія цілком справедливо вважається ефективним компромісом між економічно пануючими прошарками суспільства та всім іншим населенням, своєрідною формою соціально-політичного консенсусу, який стосується керівництва суспільними процесами.

Отже, успішне реформування системи державного управління України, впровадження провідних європейських практик, методів та принципів управління до положень національного законодавства стане запорукою якнайшвидшої європейської інтеграції України та її прийняття світовим співтовариством. Результатом реформування має бути така система державного управління, яка гарантуватиме належне впровадження політичних рішень та правових норм, буде прозорою, передбачуваною та клієнтоорієнтованою, а також спрямованою на сталі економічне зростання і сприяння розвитку підприємництва та залученню інвестицій в економіку держави.